

Naturalizace v České republice (GA15-07626S)
podle zákona č. 40/1993 Sb.
prac. č.: 0334

MINISTERSTVO VNITRA
ODBOR VŠEOBECNÉ SPRÁVY, ODDĚLENÍ STÁTNÍHO OBČANSTVÍ A MATRIK
nám. Hrdinů 3, 140 21 Praha 4

Č.J.: VS-2405/835.3/2-2014

V Praze dne 2.12. 2014

Rozhodnutí

Ministerstvo vnitra rozhodlo ve věci žádosti o udělení státního občanství České republiky podle § 7 odst. 1 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, kterou podal albánský státní občan
– Albánie, trvale bytem 2'

takto:

žádosti výše jmenovaného o udělení státního občanství České republiky se **nevyhovuje**.

Odůvodnění

Žadatel podal dne 18.12. 2013 prostřednictvím Krajského úřadu Středočeského kraje žádost o udělení státního občanství České republiky. Správní řízení ve věci bylo zahájeno dnem 17.2. 2014, kdy žádost došla na Ministerstvo vnitra.

Ministerstvo vnitra žadatele v rámci usnesení o přerušení správního řízení ze dne 20.6. 2014 v souladu s ustanovením § 47 správního řádu informovalo, že správní řízení zahájilo podle ustanovení § 44 správního řádu a § 10 odst. 4 zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů. Současně byl poučen, že podle ustanovení § 36 a § 38 správního řádu má právo nahlížet do spisu, navrhopvat důkazy, činit jiné návrhy po celou dobu řízení až do vydání rozhodnutí a vyjádřit v řízení své stanovisko včetně vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Zároveň byl žadatel správním orgánem vyzván, aby mu ve lhůtě stanovené v předmětném usnesení zaslal v něm konkrétně specifikované dokumenty a vyjádření. Žadatel tak ve stanovené lhůtě učinil, resp. požadované dokumenty a vyjádření správnímu orgánu doložil.

Ze státoobčanského spisu vyplynulo, že se žadatel v ČR zdržuje od roku 2005. Trvalý pobyt mu by na jejím území povolen až dne 13.1. 2012, a to na základě uzavření manželství s českou státní občankou. V jeho případě se jedná o manželství druhé, dosud bezdětné, když v minulosti uzavřel manželství s řeckou státní občankou. Žadatel má dvě dospělé děti, jedno je řeckým a současně albánským občanem, které žije v Řecku, druhé dítě je albánským občanem s trvalým pobytem ve Velké Británii, přechodně žijícím v ČR u žadatele.

Žadatel v ČR působil nejdříve coby montážní dělník ve firmě O, posléze byl a je dosud zaměstnancem v Nemocnic jako sanitář.

V průběhu správního řízení bylo zjištěno, že žadatel splňuje podmínku stanovenou k udělení státního občanství ČR v § 7 odst.1 písm.c) zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neboť výpisem z trestního rejstříku vyžádaného správním orgánem z moci úřední bylo prokázáno, že nebyl v posledních pěti letech pravomocně odsouzen pro úmyslný trestný čin. K tomu se pouze doplňuje, že žadatel byl v roce 2007 pravomocně odsouzen pro trestný čin ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 201 odst.1 trestního zákona, a to k peněžitému trestu a k trestu zákazu činnosti v řízení motorových vozidel na dobu dvou let. Peněžitý trest byl řádně žadatelem vykonán, zákaz činnosti mu pak byl zkrácen.

Z protokolu o pohovoru z českého jazyka, uskutečněného na příslušném úřadu podle vyhlášky MŠMT č. 137/1993 Sb., vyplynulo že žadatel splňuje rovněž podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.d) předmětného zákona, když řádně prokázal znalost českého jazyka.

Žadatel konečně splňuje i podmínku stanovenou v § 7 odst.1 písm.e) dotčeného zákona, neboť nebylo prokázáno, že by porušoval zvláštní právní předpisy na úseku zdravotního pojištění, daní, odvodů a poplatků, a na úseku vstupu a pobytu cizinců na území ČR.

Pokud jde o podmínku, výslovně uvedenou v § 7 odst. 1 písm.b) daného zákona, tedy podmínku pozbytí dosavadního státního občanství, její splnění se s odkazem na ust. § 74 zákona č. 186/2013 Sb., o státním občanství České republiky nevyžaduje.

Žadatel však nesplňuje podmínku uvedenou v § 7 odst.1 písm.a) zákona č. 40/1993 Sb., o nabývání a pozbývání státního občanství České republiky, ve znění pozdějších předpisů, neboť jeho trvalý pobyt nedosahuje předepsané délky pěti let ke dni podání žádosti. Žadatel má totiž ke dni podání žádosti o udělení státního občanství České republiky trvalý pobyt v délce jednoho roku a deseti měsíců. Uvedenou podmínku by mu bylo možno prominout s odkazem na ust. § 11 odst.1 písm.e) citovaného zákona, když má v České republice povolen trvalý pobyt a jeho manželka je českou občankou. Správní orgán však dospěl po důkladném uvážení k závěru, že žadateli splnění uvedené podmínky nepromine. Délka trvalého pobytu žadatele na území ČR je příliš krátká na to, aby mohla být objektivně posouzena jeho celková integrace do české společnosti resp. dodržování zákonných povinností, vázaných práve a pouze na trvalý pobyt v ČR. Obdobný názor zřejmě zastává

cizinecká policie, která ve svém stanovisku udělení státního občanství ČR pro krátký trvalý pobyt žadateli nedoporučuje.

K tomu se doplňuje, že na udělení státního občanství České republiky nikdy nebyl a není právní nárok, což ve svém důsledku znamená, že žadateli nemusí být vyhověno, i kdyby splňoval veškeré zákonem stanovené podmínky k udělení státního občanství České republiky. Tím spíše nemusí být vyhověno žadateli, který některou z těchto podmínek nespĺňuje, byť by i splňoval některý ze zákonem stanovených důvodů pro její případné prominutí.

Za těchto skutečností nebylo žadateli státní občanství uděleno a rozhodnuto bylo tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat do 15 dnů od jeho doručení rozklad ministrovi vnitra, a to podáním učiněným k oddělení státního občanství a matrik Ministerstva vnitra (§ 152 odst. 1 správního řádu).

JUDr. Jana Ferklová
referent společné státní správy a samosprávy